

Reactie op het historische perspectief uit de Memorie van Toelichting op de Wet herziening partneralimentatie, pagina 6 - 12.

Grondslag van partneralimentatie.

In enkele uitgebreide paragrafen over het historisch perspectief van de grondslag (pag. 7 - 11) en de duur van de partneralimentatie (pag. 11 en 12) beschrijven de initiatiefnemers hoe gescheiden mannen hebben geleden onder de partneralimentatie vanaf 1838. Uit deze beschrijving blijkt echter vooral hoe mannen door de eeuwen heen vrouwen hebben gedomineerd.

Vrouwen van een bepaalde klasse mochten niet werken en waren handelingsonbekwaam. Ze werden alleen geschikt geacht om kinderen op te voeden en voor het huishouden. Voor mannen had dit vele voordelen. Ze hadden hun handen vrij voor het functioneren in de buitenwereld, en hadden geen zorgen over hun kinderen en het huishouden en ze werden verzorgd. Er was echter één aspect wat ze over het hoofd hadden gezien en ze ook niet makkelijk konden oplossen, namelijk als het huwelijk niet liep als gepland en er bij een scheiding levenslange alimentatie moest worden betaald als een morele verplichting. De initiatiefnemers omschrijven dit als een 'vorm van schadevoeding'. N.b. in tijd waren er geen banen voor vrouwen.

Heel lang hebben mannen hiertegen protest aangetekend, maar de grondslag van een levenslange onderhoudsplicht na het huwelijk bleef bestaan. (voortdurende solidariteit).

Pas in de jaren zestig van de vorige eeuw begon daar verandering in te komen toen een aantal restricties voor vrouwen werden opgeheven. Vanaf 1957 werden vrouwen niet meer automatisch ontslagen als ze trouwden en werden wettelijk handelingsbekwaam. In 1968 was de man niet meer 'hoofd der echtvereniging'. Eind jaren 80 kwam de morele verplichting voor vrouwen om economisch zelfstandig te zijn.

Pas in 1994 werd na een strijd van 15 jaar de levenslange alimentatieduur omgezet in een alimentatieduur van 12 jaar vanwege het 'recht' op voortzetting van het welstandsniveau uit het huwelijk. En nu, na 20 jaar, is het voorstel om de alimentatieduur gedeeltelijk of helemaal af te schaffen.

De initiatiefnemers zien partneralimentatie als uitzonderingsrecht. Deze uitzondering ontstaat alleen bij de keuze van een ongelijke verdeling van zorg, huishouden en werk tijdens het huwelijk. Zij vinden dat er voldoende mogelijkheden zijn om werk en zorg te combineren! N.b. De rechtsgrond voor partneralimentatie is nooit in een wet vastgelegd, maar stoelt op uitspraken van De Hoge Raad onder de naam 'grondslag'. De voorgestelde wet zou voor het eerst een wettelijke rechtsgrond vastleggen, namelijk 'het verlies aan verdien capaciteit'.

De schuldvraag speelt niet meer.

Een tweede aandachtspunt in deze paragraaf gaat over de reden van scheiden. Heel lang speelde de schuldvraag van de scheiding een allesbepalende rol, wat veel onverkwikkelige tafelen tot gevolg had, zoals de 'grote leugen'. Pas in 1971 werd de reden gewijzigd in 'duurzame ontbinding' van het huwelijk. Ieder kan de ontbinding van het huwelijk aanvragen. De

schuldvraag speelde niet meer omdat vaak beide partijen 'schuld' hadden aan het ontstaan van de ontwrichting. De initiatiefnemers hoeven hier geen aandacht meer aan te besteden, want dit onderdeel van de scheiding is voor beide partijen 'opgelost'.

Kinderen

Een derde aandachtspunt bij echtscheiding gaat over kinderen. Hierover is het laatste woord nog niet gezegd en het zal nog een lange strijd worden. Mannen vinden dat zij na een echtscheiding recht hebben op 50% van de tijd van de kinderen en dat dit via co-ouderschap geregeld moet worden. Vrouwen gaan er echter van uit dat zij het meeste geïnvesteerd hebben in de opvoeding, zorg en het huishouden tijdens het huwelijk en zien deze omzwaai niet zitten.